

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 305. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960916176.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

16. Fabel. Ræven og Ulven af Bidderman.

Ræven, som engang havde gjort et stort Bytte, som han havde Møje med at slæbe til sin Huule, møder paa Veyen en Ulv, som tog det heele Rov fra ham. Ræven holdt gode 306 Miner, og lod sig ikke merke med nogen Fortrydelse derover, men pønsede alleene paa at hevne sig igien. Han lod noget derefter binde en stor Fisk til sin Hale, og dermed gik Ulven i Møde paa en lisen. Ulven takkede ham for Seeneste, og spurte: Hvor han havde faaet samme Fisk? Ræven svarede da, at han kunde faae saa mange, som han ønskede. Han visede derpaa Ulven et Hull midt paa Isen, hvorudi han havde stukket sin Hale, og derved opdraget een Fisk efter en anden. Du haver ikkun, sagde han, efter mit Exempel at gjøre Forsøg, saa kand Vinter-Føde aldrig mangle dig. Ulven takkede for god Underviisning, og sagde at ville føre sig den til Nytte. Du skal ikke befinde dig ilde derved sagde Ræven, men lagde dette dertil: Der behøves lidt Taalmodighed, du maa en Times Tiid lade din Hale blive udi Vandet, indtil du merker den begynder at svie, da maa du rykke Fisken op med all Magt. Dette efterlevede Ulven, som lovede sin Tieneste igien. Ræven sagde, at det var hans Skyldighed at tiene sin Næste, og gik derpaa bort. Da Ulven havde siddet en Time ved Aabningen, og merkede at Halen begyndte stærk at svie, tænkte han at det var Tiid at optrække Fisken. Han rykkede da stærkt til, men saasom Halen var tilfrossen, kunde han ved første Bevægelse intet udrette. Han meente da at Fiskens store Vægt saadant foraarsagede, og derfor rykkede paa nye med saadan Magt, at Garnet eller Halen gik i stykker, og blev siddende udi lisen. Han merkede da, at han af Ræven var bedragen, og gik skamfuld bort. Ræven, som kort derefter fandt ham i denne Tilstand, gik ham leende forbi, og takkede ham for seenest. Og, da Patienten bebrejdede ham hans Ondskab, sagde Ræven: Med saadant Garn fanger man saadanne Fiske.

Fabelen lærer, at man maa ikke forbinde sig i Venskab med store Politicis, ey heller gjøre sig dem til Fiender; thi de kand ved deres List og Underfundighed let hevne sig og betale med dobbelt Myndt.